já ho znal - -country

```
          C          F             C             F
1. Byl to nekonečnej den, kdy se z letních barev jen
    Emi       F             C
   ven oknem šedý všechno zdálo,
          Dmi       G          F         C
   u krajnice postával, zbytečně by nemával
    Dmi   F             G
   rukou pár že je moc málo

2. Ve dvou potom na zádech, šmír a rány na kloubech,
   ten jeho vůz my spravili až k ránu,
   proč bych čekal za to vděk, usmál jsem se a pak řek':
   doma nečekej slavobránu.

          Dmi           G   F           C
R: Já ho znal, vždycky stál na stejným fleku,
       F              C      Dmi         G
   my měli stejnou štreku i cíle pro náklad,
          Dmi           G    F          C
   záda hřál mu, když spal, motor přes deku,
        F           C         Dmi          G
   svou asfaltovou řeku si chvíli nechal zdát.

3. Tahal pětadvacet tun, z proudů šesti jako strun
   dva krajní vybíral si tóny,
   nebyl na kámoše čas, míjeli se jen o vlas,
   světlem se zdraví kamióny.
R:

4. Když pak nemoh' jet už dál a co chvíli usínal
```

a v polospánku přejížděl i čáru,

proč se honit jako chrt, jó, tak dát si kafe hlt,

brzda, a sáhnul po cigáru.

R: